

DZIENNIK

ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

Redakcja i Administracja czynna od
10-ej do 3-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . . . Mk. 270
miesięcznie . . . . . Mk. 100

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstami):
wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego
miejsce 40 Mk.

Prenumeratę przyjmuje Wydział do
Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza Mk. 25.

Nr. 3-4.

Lublin, dnia 4-go lutego 1922 roku.

Rok II.

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Zwolnieni: w Wydziale do Spraw Ogólnych Edmund Postępski referent referatu prawnego od dnia 1 lutego 1922 r. na własne żądanie.

Udzielono bezterminowego bezpłatnego urlopu: w Wydziale Zdrowia Publicznego (oddział V-a) Edmundowi Rupniewskiemu kierownikowi Centrali Dezynfekcji Miejskiej na czas zdawania egzaminów medycznych od dnia 1 lutego 1922 r.

Z obrad Magistratu.

(Posiedzenie 17-go stycznia — uchwalono):

Wystąpić do Rady Miejskiej z wnioskiem następującym:

Rada Miejska uchwała następujący

S T A T U T

o poborze opłat na rzecz miasta Lublina od spirytusu, wódki, wina i przetworów spirytusowych dla celów kosmetycznych.

§ 1.

Na całym obszarze miasta Lublina sprzedaż i konsumpcja:

- a) spirytusu w stanie czystym;
- b) wódki, wszelkiego rodzaju wyrobów wódczanych, likierów, koniaków, miodu, wina, oraz wody kolońskiej i perfum, oraz

c) spisytus, zużywany dla celów higieniczno-kosmetycznych,—podlegają opodatkowaniu na rzecz Kasy Miejskiej.

UWAGA. Od podatków miejskich zwalnia się: spirytus przeznaczony na cele lecznicze (apteki, szpitale), na cele techniczne, naukowe, jako też spirytus denaturowany.

§ 2.

Wysokość podatku określa się:

a) od spirytusu czystego, wódki czystej, od likierów, koniaków i wszelkiego rodzaju wyrobów wódczanych krajowego pochodzenia płaci się 30% akcyzy rządowej na czas zawieszenia monopolu spirytusowego, t. j. do dnia 31 sierpnia 1923 r.;

b) od miodu — 100 mk od 1 litra płynu;

c) od win — 400 mk. od 1 litra płynu;

d) od wody kolońskiej krajowej czystej po 300 mk. od 1 klg wagi netto;

e) od perfum krajowych po 3000 mk. od 1 klg. wagi netto;

f) od likierów, koniaków, wszelkiego rodzaju wyrobów wódczanych, wody kolońskiej i perfum, sprowadzonych z zagranicy, oprócz opłaty, wymienionej wyżej pobierać się będzie dodatkową opłatę w stosunku 50% ustanowionego cła;

g) od wina musującego (zagranicznego) oprócz opłaty wymienionej w punkcie c — w stosunku 50% ustanowionego cła.

§ 3.

Podatek, wskazany w § 2, pobierać się będzie w drodze wniesienia do Kasy Miejskiej ustalonych opłat i naklejaną banderoli na butelce.

§ 4.

Wszystkie osoby, instytucje i przedsiębiorstwa, które sprowadzają do Lublina wymienione wyżej spirytualja i wyroby kosmetyczne, obowiązane są zawiadomić Magistrat lub też instytucje, przez niego upoważnione, o nadeszłym transporcie i jednocześnie złożyć odpowiednie dokumenty, potrzebne do określenia opłat na rzecz miasta.

§ 5.

Po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu i Ministerstwem Kolei Państwowych, sprowadzone do Lublina wszystkie wymienione wyżej napoje alkoholowe i przetwory spirytusowe, będą wydane stronom po złożeniu w odpowiednim urzędzie akcyz i monopoli państwowych w Lublinie zaświadczenia Magistratu, udowadniającego, iż wszystkie opłaty na rzecz miasta zostały uiszczone.

§ 6.

Zapasy likierów, koniaków, wszelkiego rodzaju wyrobów wódczanych, miodu, wina, wody kolońskiej i perfum, które znajdować się będą w dzień ogłoszenia niniejszego statutu w wytwórniach i wszystkich przedsiębiorstwach sprzedaży takich wyrobów (hurtowniach, detalicznej sprzedaży, restauracjach i t. p.) podlegają opodatkowaniu — w myśl § 2.

§ 7.

Wszystkie przedsiębiorstwa, wymienione w § 6, obowiązane są zawiadomić Magistrat lub wskazaną przez niego instytucję o znajdujących się u nich zapasach alkoholowych i w przeciągu 14 dni od daty ogłoszenia niniejszego statutu wnieść do Kasy Miejskiej przypadającą na rzecz miasta należność.

§ 8.

Napoje alkoholowe i przetwory spirytusowe (woda kolońska i perfumy), przeznaczone do przewozu transito, na warunkach, określonych w przepisach wykonawczych, opłatom na rzecz miasta nie podlegają.

Pobrany podatek miejski od spirytualji przy wywozie z granic miasta ulega zwrotowi.

§ 9.

Magistrat ma prawo przez wyznaczonych urzędników kontrolować w miejscach sprzedaży i produkcji wymienionych wyżej spirytualji i przetworów spirytusowych, czy ustanowione na rzecz miasta opłaty są należycie uiszczone.

§ 10.

Dla załatwienia reklamacji i wogóle wszelkich spraw spornych powołuje się Komisja w składzie Ławnika, jako przewodniczącego, członka Rady Miejskiej, Szefa Wydziału Finansowego Magistratu i 2-ch członków z pośród podatników, powołanych przez Prezydenta.

Orzeczenia tej Komisji są ostateczne. Zebranie Komisji jest prawomocne przy obecności 3-ch członków (w tej liczbie Ławnika lub w razie jego nieobecności, Szefa Wydziału Finansowego).

§ 11.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu statutowi podlegają karze na zasadzie art. 138 K. K.

§ 12.

Instytucjom, zajmującym się określeniem i poborem ustanowionych na rzecz miasta opłat, może być przyznane przez Magistrat określone wynagrodzenie.

§ 13.

Przepisy wykonawcze wyda Magistrat.

§ 14.

Statut niniejszy nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia w drodze urzędowej.

§ 15.

Wina owocowe nie podlegają powyższemu podatkowi.

(Posiedzenie 18-go stycznia — uchwalono):

1. Zatwierdzić preliminarz budżetu miasta na miesiąc styczeń r. b. zamknięty sumą w rozchodach 25,396,114 mk. i w dochodach 20,455,263 mk. Dla pokrycia deficytu bezzwłocznie rozpatrzyć i przesłać do zatwierdzenia nowe podatki: 1) od spirytualji i t. d., 2) od węgla i 3) od pojazdów. Dla umożliwienia bezzwłocznego księgowania wydatków i dochodów miejskich, Magistrat zatwierdza załączony układ budżetu 1922 r. Jednocześnie Magistrat postanawia przystąpić do rozpatrzenia budżetu miasta na 1922 r. według następującej kolejności budżetów wydziałowych:

1. Wydział Opieki Społecznej;
2. Zarząd Główny;
3. Sanitarny i Weterynaryjny;
4. Urząd Mieszkaniowy, Urząd Rozjemczy, Biuro Statyst.;
5. Administracyjno-Przemysłowy;
6. Gospodarczy;
7. Budownictwa;
8. Finansowy;
9. Nadzwyczajne budżety wszystkich Wydziałów.

Rozpatrywane budżety poszczególnych wydziałów po przyjęciu w pierwszym i drugim czytaniu — przysyłać do Komisji Finansowo-Budżetowej do rozpatrzenia. Budżety wydziałów po przyjęciu w trzecim czytaniu przysyłać do Rady Miejskiej do zatwierdzenia z odpowiednimi wnioskami. Posiedzenia Magistratu w sprawie budżetu odbywać się będą nie mniej jak dwa razy w tygodniu, aż do wyczerpania sprawy budżetu na 1922 rok.

2. Dla robotników wykwalifikowanych I st. pł. Kat. „C” ustala się zgodnie z orzeczeniem Inspektorów Pracy z dnia 5/XII.1921 r. dodatki miesieczne jak następuje:

1) mechanikom kamer dezynfekcyjnych po 4 (cztery) mnożniki (Oszastowi w drodze wyjątku 6 sześć) mnożników.

2) kołodziejom i kowalom warstów reparacyjnych po 4 (cztery) mnożniki.

3) kołodziejowi i kowalowi taboru asenizacyjnego po 4 (cztery) mnożniki.

4) sierżantowi technicznemu Straży Ogniowej 6 (sześć) mnożników.

Dodatki powyższe liczyć się mają od dnia 1-go grudnia 1921 r. Sumy pokrycia wstawić należy do budżetu na rok 1922.

3. Dla przedstawienia wniosków o redukcji personelu, zatrudnionego w poszczególnych wydziałach Magistratu i instytucjach miejskich względnie o reorganizacji, połączeniu z innymi lub skasowaniu tychże, ustanawia się Miejską Komisję Oszczędnościową w składzie 3-ch osób, przy obowiązkowym udziale Prezydenta lub jednego z pp. Wice-Prezydentów, urzędnika Magistratu i osoby z poza Magistratu, obeznanej z biurowością administracyjną.

Komisja w razie potrzeby ma prawo powoływania rzeczoznawców z osób stojących poza Magistratem.

Komisja wyświetli na miejscu, obecny ustrój, zakres działalności i etaty wszystkich wydziałów i instytucji Miejskich, podległych Magistratowi, i porównywując je z takimiż danymi z czasów rządów zaborczych, wysunie wnioski bądź o reorganizacji, połączeniu względnie skasowaniu bądź zmniejszeniu lub o odpowiednim doborze personelu i t. p.

Po możliwym uzgodnieniu wniosków z opinią odpowiedzialnych kierowników wydziałów lub instytucji, Komisja przedłoży, je Magistratowi do zatwierdzenia.

(Posiedzenie 19-go stycznia — uchwalono):

1. Prace biurowe, związane z poborem i egzekucją daniny, wykonywane przez zarząd miasta, powierzyć w pierwszej linii delegowanym w tym celu urzędnikom miejskim i wezwać ogół pracowników do chętniej pracy na rzecz daniny.

Wobec konieczności utrzymania ciągłości prac biurowych miejskich, wprowadzić godziny dodatkowe, szczególnie dla tych wydziałów i urzędników poszczególnych, którzy są zajęci przy daninie.

Dla prac związanych z wymierzaniem daniny od zajmujących lokale, przeznaczyć po jednym urzędniku dla każdej komisji wymiarowej, dla obsługiwanego kas, dla poboru daniny przeznaczyć specjalny personal. Na wniosek Wydziału Finansowego, delegować urzędników z innych wydziałów do prac biurowych przy daninie.

Za prace dodatkowe dla daniny urzędnicy otrzymają specjalne wynagrodzenie dodatkowe.

2. Zgodnie z art. 22 Ustawy o daninie państwowej, podzielić miasto na 6 dzielnic i powołać 6 Komisji wymiarowych dla wymierzenia daniny od osób, zajmujących mieszkania w cudzych nieruchomościach.

Zaprosić następujące osoby do Komisji Wymiarowej: pp. Czarneckiego Stefana, Papiewskiego, Pignana Jana, Juścińskiego, Żurka, Rotbauma Daniela, Giega, Kusyka, oraz wybranych przez Radę Miejską pp. St. Borkowskiego, Bońkowskiego, Grynfielda Pawła, Milewskiego Michała, Kierszmana Jakóba, Radzkiego Adolfa, Rechtszafta H., Wojciechowskiego Wł., Wiązowskiego i Obroślińskiego.

Każdy z członków Magistratu ewentualnie delegowany urzędnik weźmie udział w pracach jednej z Komisji wymiarowych, będąc obecny przy wymierzaniu przez nią daniny od zajmujących lokale.

Podział na dzielnice ustanawia się następujący:

Dzielnica 1. Ulice: Wieniawska, Zielna, Wieniawa, Okopowa, Lipowa, Orla, Konopnicka, Graniczna, Rury Brygidkowskie, Rury Jezuickie, Szopena, Sądowa, Część Krak.-Przedm. do Kasy Przemysłowców, Krótka, Ewangelicka, 3-go Maja, Cicha, Chmielna, Ogrodowa, Powiatowa, Spokojna, Czechówka Dolna, Czechówka Górna.

Dzielnica 2. Ulice: Dolna Panny Maji, Górna, Namiestnikowska, Kapucyńska, Kołłątaja, Kościuszki, Część

Krak.-Przedm. od ul. Kołłątaja do M-tu, Bernardyński, Królewska, Żmigrod, Podwal, Nowa, Zielona, Sw. Duska, Szewska, Początkowska, Niecała, Radziwiłłowska.

Dzielnica 3. Ulice: Lubartowska, Bonifraterska, Obywatelska, Probostwo, Sieroca, Lemszczyzna, Czwartek, Sw. Mikołaja, Wysoka, Kalinowszczyzna, Augustjańska. Florjańska, Białkowska Góra, Niska, Okólna, Sienona, Sierakowszczyzna, Tatarska, Towarowa, Wiejska.

Dzielnica 4. Ulice: Bramowa, Jezuicka, Olejna, Grodzka, Archidjakońska, Dominikańska, Rynek, Rybna, Złota, Kowalska, Jateczna, Krawiecka, Mostowa, Wąska, Zamkowa, Podzamcze, Szeroka, Nadstawnia, Furmańska, Cyrulicza, Targowa, Ruska.

Dzielnica 5. Ulice: Tatarski Majdan, Tatary, Bronowice, Kośminek, Zamojska, Przemysłowa, Miła, Wesola, Rusalka, Misjonarska.

Dzielnica 6. Ulice: Dziesiąta, Foksal, pod Cukrownią, Bychawska.

3. Wszystkie wydatki, związane z poborem daniny, jako to wynagrodzenie dodatkowe dla personalu, druki, opał, etc., również dochody, pod postacią 20% od sum pobranych przez miasto zaliczyć do budżetu nadzwyczajnego na rok 1922.

Polecić Wydziałowi Finansowemu wykonanie tej uchwały przy opracowaniu budżetu nadzwyczajnego na rok 1922.

(Posiedzenie 20-go stycznia — uchwalono):

1. W sprawie udzielenia premii kierownikowi Biura Pomiarów p. Korozowiczowi — zażądać od wydziału szczegółowego sprawozdania z wykonanych dotychczas prac pomiarowych.

2. Miejską fabrykę masarską wydzierżawić i reflektantów wezwać przez ogłoszenia w pismach.

3. Moc obowiązującą uchwały Magistratu z dn. 3 października 1921 r., odnośnie wstrzymania skasowania etatów: 1) kierownika kolumn dezynfekcyjnych, 2) jednego dezynfektora i 3) jednego stróża kamery dezynfekcyjnej, z jednoczesnym pozostawieniem przy Wydziale Zdrowia Publicznego

taboru konnego z obsługą, przedłużyć na dalszy okres trzymiesięczny t. j. do dnia 1 kwietnia 1922 r.

Zwrócić się do odnośnych władz o udzielenie miastu subwencji rządowej na pokrycie kosztów walki z epidemiami i polecić wydziałom rozdzielić kosztą leczenia chorych epidemicznych od kosztów leczenia innych chorych.

4. Wypłacić Kapitulę Katedralnej, zgodnie z żądaniem teje, tytułem czynszu dzierżawnego za korzystanie z przejazdu od ulicy Obywatelskiej do baraków przeciwepidemicznych przy szpitalu Żydowskim przez terytorjum parafii katedralnej na przedmieściu Czwartek, za lata ubiegłe, a mianowicie za rok 1919 i 1920 po 1000 mk. 2000 mk. i za rok 1921 3000 „

Razem 5000 mk.

i sumę tę przewidzieć w budżecie nadzwyczajnym na rok 1922.

Nadal polecić Wydziałowi Zdrowia Publicznego korzystać z dojazdu do baraków przeciwepidemicznych przy szpitalu Żydowskim przez terytorjum tegoż szpitala od ul. Lubartowskiej, zaś rokowania z Kapitułą Katedralną w kwestji dalszego korzystania z przejazdu przez terytorjum parafii katedralnej, jako nieaktualne, przerwać. O treści niniejszej uchwały powiadomić Kapitułę Katedralną.

5. Wniosku Wydziału Weterynaryjnego w sprawie wydzierżawienia Leonowi Wachowiakowi i in. rzeźni Wieniawskiej dla uboju koni, nie rozpatrywać, wobec nie zgłoszenia przez petentów konkretnych propozycji.

6. Stanowisko sekretarza Urzędu Rozjemczego do spraw Najmu, zaliczyć od 1 stycznia 1922 r. do VIII st. st. (Kat. A.).

Wypłacać zajmującemu stanowisko rzeczne, Urzędnikowi Sądu Apelacyjnego Józefowi Kosmulskiemu, od 1 stycznia r. b. aż do odwołania, połowę pborów wymienionego stopnia służbowego, z uwzględnieniem grupy rodzinnej, do której p. Kosmulski należy i ewentualnych zmian mnożnika dla określenia dodatku drożyznianego.

7. Wykonać środkami miasta na koszt właścicieli konieczne roboty dla zabezpieczenia grozących zawaleniem

się domów przy ul. Zielonej Nr. 2 i 4, po uprzednim zabezpieczeniu praw regresu.

(Posiedzenie 23 stycznia — uchwalono):

1. Przejąć betoniarnię na Dziesiątej, z dniem oddania jej przez Dyрекcję Odbudowy, pod Zarząd miasta i w związku z tym: a) zaakceptować umowę ze Stowarzyszeniem Urzędników Państwowych o oddaniu im budynków przy ul. Namiestnikowskiej, gdzie obecnie mieści się tabor śmieciarski i b) upoważnić Wydział Gospodarczy do stopniowego przenoszenia do betoniarni taborów miejskich.

2. Przejąć miejską fabrykę masarską na podstawie protokołu przejęcia, sporządzonego ustawowo w obecności Komisarza Rządu.

Z obrad Miejskiej Komisji Sanitarnej.

(Posiedzenie 16 stycznia — uchwalono):

1. Rozpatrywano opracowany przez Towarzystwo Farmaceutyczne w Lublinie projekt zastosowania odpoczynku świątecznego w aptekach na terenie m. Lublina, i po wysłuchaniu objaśnień przedstawiciela owego T-wa p. Tomaszewskiego, projekt powyższy przyjęto w całości, z wyłączeniem jednakże od odpoczynku świątecznego apteki p. Bołdoka na przedm. Piaski, która winna być czynna w dnie świąteczne, aż do czasu ewentualnego otwarcia nowej apteki przy ul. Bychawskiej.

2. W sprawie dobudowy budynku fabrycznego przy garbarni Józefa Rubinsztejna na przedm. Kośminku przy ul. Wspólnej Nr. 17, Komisja Sanitarna, po wysłuchaniu referatu D-ra Rumbowicza i rozpatrzeniu planu orientacyjnego, uchwaliła zgodzić się na udzielenie Józefowi Rubinsztejnowi zezwolenia na dobudowanie owego budynku, pod warunkiem, że poza omówionymi w protokule Komisji Sanitarnej no-budowlano-policyjno-ogniowej z dn. 9 stycznia r. b. robotami, osadnikami i podłogi w całym budynku fabrycznym, gdzie będzie prowadzona robota na mokro, muszą być nieprzemakalne, t. j. cementowe, asfaltowe lub betonowe.

3. W kwestji spuszczenia nieczystości z domów prywatnych do kanałów miejskich, Komisja Sanitarna po przeprowadzonej dyskusji ustaliła, iż jedynie celowym środkiem uregulowania tej sprawy jest urządzenie filtrów biologicznych u wylotów kanałów. Kładąc wobec tego nacisk na konieczność możliwie bezzwłocznego pobudowania owych filtrów, oraz mając na względzie, że budowa filtrów w poszczególnych posesjach przy obecnych warunkach

jest niemożliwa, a często przy niedostatecznej obsłudze i bezcelowa. Komisja uchwala, by Magistrat do czasu urządzenia filtrów biologicznych u wylotów kanałów miejskich nie zabraniał korzystania z tychże kanałów, jednakże za opłatą w takiej wysokości, któraby odpowiadała koszom wywózki nieczystości przez tabor asenizacyjny.

4. Dr. Garbaczewski odczytuje następujące sprawozdanie z ruchu chorób zakaźnych za m-c grudzień 1921 roku:

R O D Z A J C H O R O B Y	Pozostało z d. 30.XI.	Przybyło	Wyzdro- wiało	Zmarło	Pozosta- je na dn. 1.1.22 r.
Tyfus brzuszny	15	9	10	1	13
Tyfus plamisty	9	33	20	4	18
Tyfus powrotny	6	8	6	—	8
Szkarlatyna	78	15	37	4	52
Odra	—	3	1	—	2
Dyfteryt	—	1	—	1	—
Zapalenie nągm. opon mózg .	—	1	—	—	1
Róża	—	1	—	—	1
R a z e m	108	71	74	10	95

W dyskusji nad powyższym sprawozdaniem stwierdzono, że w liczbie chorych na tyfus przeszło 60% stanowią repatrianci. Dr. Rumbowicz stwierdza, że obecna opieka nad repatriantami jest zbyt niedostateczna, przybывający repatrianci rozpraszają się po mieście i w ten sposób szerzą zarazę w mieście.

Po skończonej dyskusji uchwalono zwołać na 21 stycznia, w sobotę, nadzwyczajne posiedzenie komisji, z udziałem p. Prezydenta miasta, Dyrektora Wojew. Urzędu Zdrowia, przedstawiciela Komitetu Opieki nad repatriantami, lekarza kolejowego, D-ra Brajczewskiego i Komisarza Rządu na miasto Lublin, w celu omówienia sprawy opieki nad repatriantami i obmyślenia środków zaradczych przeciw szerzeniu przez nich epidemji tyfusu.

Z posiedzenia Komisji Likwidacyjnej Wydziału Zaopatrywania Magistratu m. Lublina.

(Posiedzenie 22 grudnia 1921 r. — uchwalono):

Obecni: Vice-Prezydenci p. St. Dylewski i p. Wł. Uziembło, Ławnicy p. St. Choma, p. A. Bendych, Dyrektor firmy „Józef Zeydler i S-ka“ p. J. Piechota, Dyrektor firmy „T-wa Ł. J. Borkowski“ p. Kuliński i urzędnicy Wydziału pp. Miller i Gindifer.

Nieobecny członek Rady Miejskiej p. Radzikowski.

Na przewodniczącego wybrano Vice-Prezydenta p. St. Dylewskiego. Pan Dylewski komunikuje, że Magistrat uchwala z dn. 21.XII.1921 r. powołał Komisję Likwidacyjną dla przeprowadzenia likwidacji Wydziału Zaopatry-

wania. do ktorej zaprosił jako członków i rzeczoznawców p.p. Piechotę i Kulińskiego, i dziękuje tym ostatnim za przyjęcie udziału w Komisji.

P. Choma, powołując się na uchwałę M-tu z dn. 7 czerwca r. ub. w sprawie ograniczenia działalności Wydziału Zaopatrywania do obrotu towarami kontygentowymi, stwierdza, że wobec stopniowego wprowadzania wolnego handlu na artykuły kontygentowe za kres działania wydziału zmniejszył się częściowo, likwidacja już została przeprowadzona przez skasowanie niektórych działów i zwolnienie pracowników. Pozostały niektóre niezbędne działy: jak buchalterja, sekretariat i magazyny z niewielkimi ilościami towarów.

P. Uziembło proponuje przejść do szczegółowego rozpatrzenia obecnego stanu Wydziału i rozpocząć od odczytania wykazu towarów, pozostałych jeszcze w magazynach wydziału.

P. Kuliński wyjaśnia, że Komisja Likwidacyjna obecnie może służyć tylko radą i wskazówkami Wydziałowi, decydować zaś winna po dopiero po przejęciu aktywów i passywów Wydziału Zaopatrywania, gdyż jako ciało prawne jest za okres likwidacji odpowiedzialna.

Po dłuższej dyskusji ustalono, że Komisja Likwidacyjna przejmie remanenty Wydziału Zaopatrywania od dn. 1 stycznia 1922 r., księgi zaś po ich zamknięciu; wobec czego poleca Wydziałowi Zaopatrywania sporządzić remanenty towarów, ruchomości i kasy na dz. 1 stycznia w obecności przedstawicieli Komisji Likwidacyjnej.

Wobec niemożności wykończenia bilansu na ten dzień poleca sporządzić Wydziałowi wykaz sald bankowych, sald dłużników i wierzycieli oraz wykaz kontraktów i umów obowiązujących.

Do remanentów z ramienia Komisji Likwidacyjnej wybrano p. Ławnika Chomę.

Następnie ustalono, że listy, czeki i inne zobowiązania Komisji Likwidacyjnej podpisywać będzie dwóch członków Komisji. Do podpisywania upoważniono Vice-Prezydenta p. Dylewskiego i Vice-Prezydenta p. Uziembło oraz Ławnika p. Chomę.

P. Dylewski proponuje określić termin następnego zebrania Komisji, który wyznaczono na dzień 3 stycznia 1922 r. t. j. we wtorek na godzinę 7-mą wieczór.

Z obrad Rady Miejskiej

(posiedzenie d. 15 grudnia 1921 r.)

Przewodniczący-prezes Rady Miejskiej J. Turczynowicz otwiera posiedzenie i odczytuje następujący porządek obrad.

1. Zatwierdzenie protokołu poprzedniego zebrania.

2. Komunikaty Prezydium i Zarządu miasta.

3. Wybory przedstawiciela i jego zastępcy do Dyrekcji Rady Kolejowej w Radomiu.

4. Wybory do Delegacji Mieszkaniowej na miejsce r. Rychtera.

5. Wniosek w sprawie przystąpienia miasta do Spółdzielni Sejmików i Miast Województwa Lubelskiego w charakterze członka.

Następnie odczytuje zgłoszone nagłe wnioski:

1. W sprawie uregulowania płac robotniczych

2. W sprawie układania chodników i skasowania latarek przed domami

3. W sprawie wysadzenia mostu na Bystrzycy

4. W sprawie lokalu dla szkoły Nr. 2.

5. W sprawie cen drzewa sprzedawanego przez Wydział Zaopatrywania.

Po zatwierdzeniu przez Radę Miejską protokołu z dn. 24 listopada odczytana została odezwa Rady Szkolnej Miejskiej z d. 30.XI.1921 r. w sprawie przyznania dodatku miejskiego nauczycielstwu Szkół Powszechnych w Lublinie.

W związku z powyższą odezwą przewodniczący wyjaśnił, że w swoim czasie r. ks. Krasuski zgłosił w danej sprawie odnośny wniosek, ten jednak nie uzyskał większości komisji i nie był przez Radę rozpatrywany, wejdzie zatem pod obrady na jednym z najbliższych posiedzeń.

Po tem wyjaśnieniu, prezes Rady odczytuje dalsze nagłe wnioski, które wpłynęły do prezydium, a mianowicie:

1. Rada Miejska uchwala zapomogi pogrzebowe, przewidziane w § 36 p. 3 Ust. o uposażeniu robot. miej. i w § 10 p. 3 ust. o uposażeniu urzędników miejskich podnieść do wysokości, od 1 grudnia r. b., aż do odwołania:

a) w razie śmierci pracownika 10.000 mk.

b) w razie śmierci żony pracownika 7.000 mk.

c) w razie śmierci dziecka pracownika 4.000 mk.

Nagłość powyższego wniosku uzasadniał ławnik A. Bendych. Radny A. Majewski zwraca uwagę, że wniosek ten nie był rozpatrywany przez Komisję Budż. — Finansową i, jakkolwiek w zasadzie nie jest przeciwny nagłości tego wniosku, to jednakże, wychodząc z założenia, że Magistrat powinien wszystkie wnioski przysyłać do Rady Miejskiej za pośrednictwem odnośnych Komisji tejże, domaga się odesłania wniosku do Komisji Budż.—Finansowej.

Przewodniczący proponuje nagłości wniosku nie głosować, a przekazać Komisji B.-F, do rozpatrzenia podczas przerwy i wydania o nim opinii, na co Rada M. wyraziła swą zgodę.

2. Rada Miejska miasta Lublina uchwalić raczy:

1. Rada Miejska uchwala, że Magistrat na przedmieściach przed uregulowaniem ulicy, wybrukowaniem i zrobieniem rynsztoków nie może wymagać układania chodników.

2. Rada Miejska uchwala skasowanie laterek przed domami.

3. Rada Miejska uchwala oświetlenie przedmieść.

Radny A. Majewski uzasadnia nagłość wniosku, przeciwko której nikt głosu nie zabierał; w głosowaniu jednak nagłość wniosku upadła.

3. Rada Miejska miasta Lublina uchwalić raczy:

Zażądać od Magistratu wyjaśnień, dlaczego Wydział Zaopatrywania Magistratu m. Lublina sprzedaje drzewo po cenach droższych od cen w prywatnym handlu.

Za nagłością wniosku, ani też przeciwko niej nikt nie przemawiał. W głosowaniu nagłość wniosku przyjęto jednomyślnie.

4. „Rada Miejska miasta Lublina uchwalić raczy:

Rada Miejska m. Lublina wzywa Magistrat, by w jaknajprędszym czasie zajął się odszukaniem lokalu dla szkoły miejskiej Nr. 2, gdyż szkole tej grozi zamknięcie z powodu usunięcia jej z chwilowo zajmowanego lokalu przy Katedrze“.

Radny S. Kaczkowski przemawia za nagłością wniosku, zaznaczając, że Szkoła Nr. 2 własnego lokalu nie posiada i dzieciom grozi wyrzucenie na ulicę.

Prezes Rady zapytuje, czy w danym wypadku nie da się zastosować Ustawy o Ochronie Lokatorów, na co r. Kaczkowski daje odpowiedź przeczącą, ponieważ szkoła zajmuje lokal chwilowo.

Nagłość wniosku w głosowaniu przyjęto jednomyślnie.

5. „Rada Miejska miasta Lublina uchwalić raczy:

Zwrócić się do Magistratu o wyjaśnienie, z czyjej winy, nastąpiło wysadzenie części mostu na Bystrzycy i, jeżeli winne są czynniki stojące poza Magistratem, czy Magistrat porobił kroki zabezpieczające miastu pokrycie strat ze strony winnej instytucji“.

Za nagłością wniosku, ani też przeciwko niej nikt głosu nie zabierał; nagłość zaś uchwalono jednogłośnie.

Wchodząc pod obrady wnioszek w sprawie cen drzewa, sprzedawanego przez Wydział Zaopatrywania.

Zabiera głos r. A. Majewski. Powołując się na dane w miejscowych dziennikach przez Wyd. Zaopatrywania ogłoszenie, obwieszczające ubogiej ludności o ułatwieniu nabywania drzewa opałowego, zapytuje mówca, dlaczego Wydział Zaopatrywania, wbrew treści swych ogłoszeń, sprzedaje drzewo w większych ilościach i po wyższych cenach, aniżeli składy prywatne i domaga się odpowiedzi od tegoż.

W imieniu Wydziału Zaopatrywania ławnik Choma wyjaśnia, że Wydział obecnie drzewa nie sprzedaje i że ceny omawiane przez r. Majewskiego obowiązywały tylko do 1-go grudnia, ceny zaś przy dalszej sprzedaży uzależnione są od układów, jakie Magistrat prowa-

dzi z dostawcą. Co się tyczy ilości sprzedawanego drzewa — to w ogłoszeniu wydrukowanym w dziennikach zaszła omyłka drukarska.

Dalsze wyjaśnienia w tej sprawie daje vice-prezydent Uziębło, zaznaczając, że Magistrat nabył drzewo wtedy, kiedy ono było drogie, a obecnie przeprowadza kalkulację cen. Radny Majewski w przytaczaniu liczbowych danych był jak zwykle nie ścisły, a w pismach była zwykła omyłka.

W odpowiedzi na to r. Majewski oznajmia, że na następnem posiedzeniu Rady przedstawi odnośny numer „Głosu Lubelskiego“.

Po zamknięciu dyskusji przewodniczący stawia wniosek pod głosowanie, w którym większością głosów został uchwalony.

Po powtórnej odczytaniu przez prezesa Rady wniosku dotyczącego sprawy wysadzenia mostu na Bystrzycy. — przemawia r. Majewski i Szef Wydziału Budowlanego inż. Kędziński.

Pierwszy powołując się na wzmianki w miejscowej prasie, przypuszcza, że winę za ten wypadek przypisać należy Zarządowi Gazowni i, nie wdając się w szczegóły natury technicznej, uważa, że miasto nie powinno ponosić kosztów remontu; domaga się przytym rzeczowych wyjaśnień ze strony M-tu.

W odpowiedzi inż. Kędziński daje szczegółowe wyjaśnienia, dotyczące budowy mostu, przedstawia przebieg akcji, przedsięwziętej przez Wydział Budownictwa zaraz po wybuchu, oraz opinię Komisji rzeczoznawców zebranej na miejscu wypadku. Komisja ta orzekła, że w próżni, jaką most posiadał, nagromadziła się duża ilość gazu świetlnego, który w połączeniu z gazem ziemnym, jaki się tam przypuszczałnie dostał, wytworzył gaz, tak zwany, piorunujący, który spowodował wybuch w trakcie naprawiania przez robotników gazowni — rury doprowadzającej gaz do niepalącej się naówczas latarni. Do rury tej dostać się można było tylko przez chodnik, z którego płytę w tym celu zdjęto, a wybuch prawdopodobnie spowodowała latarnia ze światłem użytą przy powyższej pracy.

Aby należycie ustalić przyczynę wybuchu, należało mieć w łonie Komisji chemika i rolę tę spełnił inż. Daźwański z Gazowni, który dał opinię o gazie piorunującym i utrzymywał, jakoby ten właśnie gaz spowodował wypadek. Na tej jednak opinii, polegać bez zastrzeżeń nie można, do dalszych więc badań powołani zostaną specjaliści-chemicy. Śledztwo prowadzi policja, interesy zaś miasta są zabezpieczone sądownie.

Po tem wyjaśnieniu Prezes Rady poddał pod głosowanie odnośny wniosek, który przy jednym radnym wstrzymującym się od głosowania uchwalono.

Wchodzi pod obrady wniosek dotyczący sprawy lokalu dla szkoły Nr. 2.

Radny S. Kaczkowski w dłuższym przemówieniu referuje sprawę. Przytacza dane statystyczne co do szkolnictwa w Lublinie i wskazuje między innymi na gwałtowną potrzebę budowy szkół, a w przedmiocie samego wniosku wyjaśnia, że Dyrektor Seminarjum Żeńskiego wymówił już szkole lokal; o ile więc Magistrat nie udzieli innego, — to 250 dzieci pozostanie bez nauki.

Obrazuje przytym mówca pracę nauczycielstwa, przeprowadzając porównanie stanu osobowego nauczycielstwa z roku 1914 ze stanem dzisiejszym.

Kończąc dodaje, że Rada Szkolna nie może znaleźć odpowiedniego mieszkania, a Magistrat nic w tej sprawie nie przedsięwziął, wynikiem zaś będzie wyrzucenie dzieci na bruk. Zaznacza jeszcze, że Szkoła dla dzieci niedorozwiniętych, z powodu braku odpowiedniego lokalu, musi się mieścić w ubikacjach innej szkoły.

W odpowiedzi ławnik Kubecki wyjaśnia, że dziś przy absolutnym braku lokali Urząd Mieszkaniowy nie jest w stanie znaleźć mieszkań nawet dla urzędników państwowych i zgłoszony wniosek należy uważać jako przynaglenie pod adresem M-tu.

Radny Czarnecki wyraża zdziwienie wywołane słowami przedmówcy, znajduje bowiem, że sprawa szkół — jest sprawą pierwszorzędnej wagi; winę w tym wypadku składa na Magistrat który uchwalone przez Radę M. fun-

duże na budowę szkół przeznaczył na inne cele. Mówca wypowiada wreszcie zdanie, że winnych powyższego członków M-tu należałoby usunąć z lokali przez nich zajmowanych i w tych właśnie umieścić szkoły.

Poddany pod głosowanie wniosek
w powyższej sprawie został przyjęty
jednomyślnie.

Po przerwie przewodniczący zarządził głosowanie nagłościami wniosku w sprawie podwyżki zapomóg pogrzebowych.

Nagłosc tego wniosku została uchwalona przez Radę jednogłośnie. Zgodnie z opinią Komisji Budż.-Finansowej, która podczas przerwy wniosek ten rozpatrzyła i zaakceptowała, w głosowaniu przyjęto go jednogłośnie.

W dalszym ciągu obrad przystąpiono do wyborów członków delegacji Mieszkaniowej na miejsce r. Rychtera. Grupa radnych P. P. S. delegowała r. T. Rozalskiego, co Rada M. przyjęła do wiadomości.

Następnie odbyły się wybory przedstawiciela i jego zastępcy do Dyrekcyjnej Rady Kolejowej w Radomiu.

Prezes R. odczytał odezwę Dyrekcji Kolei P. w Radcmiu z d. 30.XI.1921 r., odnośnie §§ ustawy oraz statutu Dyrekcyjnej Rady Kolejowej.

Radny A. Majewski wysuwa kandydaturę prezesa R. M. Turczynowicza na członka Rady, a jako zastępca prezydenta Cz. Szczepańskiego, radny zaś W. Giega proponuje jako członka rady A. Hakla, a jako zastępcę vice-prezydenta W. Uziembłę.

W głosowaniu wybrano na członka Rady prezesa R. M. Turczynowicza, prezydenta Cz. Szczepańskiego jako zastępcę.

W końcu posiedzenia dyskutowano nad wnioskiem w sprawie przystąpienia miasta do Spółdzielni Sejmików i miast Województwa Lub. w charakterze członka

Przewodniczący odczytał wniosek treści następującej:

„Rada Miejska przyjmując do wiadomości Statut Spółdzielni Sejmików i Miast Województwa Lubelskiego, upoważnia Magistrat do przystąpienia do wymienionej Spółdzielni, w charakterze członka i nabycia 4 udziałów teje:“

(Dokończenie nastąpi)

Ogłoszenie.

Na mocy okólnika p. Wojewody
Lubelskiego z dnia 4 stycznia b. r.
L. 6095/II, Magistrat m. Lublina podaje

15

do wiadomości zainteresowanych, że władze, wypłacające zasiłki wojskowe, z dniem 1 stycznia 1922 r. mają bezwzględnie wstrzymać dalszą wypłatę zasiłków, o ile rodzina nie przedstawi dowodu służby, wydanego przez oddział wojskowy, w którym znajduje się na służbie szeregowy, niezależnie od poświadczeń, poprzednio już składanych i dopiero po przedstawieniu tego dowodu, przerwana wypłata, może być nadal podjęta.

Magistrat.

O g ł o s z e n i a.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat w dniu 18 grudnia 1919 roku za Nr. 3619 na imię Szlomy-Bera Hornhuta.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez
Magistrat w dniu 14 października 1920 roku
Nr. 2838-119 na imię Perli-Rywci Hornhut.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez
Magistrat w dniu 25 lutego 1920 r. za Nr.
447-48 na imię Kirszenblata Lejby.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina w dniu 21 lutego 1920 r. za Nr. 417-33 na imię Dawida Rozenwajna.

T R E Ś Ć Nr. 3—4.

Dział urzędowy: Ruch służbowy. Z obrad Magistratu. Z obrad Miejskiej Komisji Sanitarnej. Z posiedzenia Komisji Likwidacyjnej Wydziału Zaopatrzenia.

**Z obrad Rady Miejskiej.
Ogłoszenia.**